

Sandtorg

menighetsblad 1-2020

Konfirmasjonene utsettes
til oktober 2020

Fasteaksjonen
blir digital side 7

Peter slutter
i Sandtorg side 4

Kontakt

Sandtorg Menighet:

Menighetshuset, 9419 Sørvik
Tlf 77 04 06 50 - admin.sandtorg@kiha.no
Kontortid tirsdag-fredag 0900 - 1300

Leder av menighetsrådet:

Linda Danielsen
Mob. 96 04 24 57
Epost:
linda-danielsen@hotmail.com

Sekretær/ kirketjener:

Kristin Heide Nymoen
Tlf. 77 04 06 50 (kontor)
Mob. 41 54 34 57
E-post:
admin.sandtorg@kiha.no

Sokneprest

Peter Wilhelmsson
Mob. 91 58 46 10
Epost:
psw@kiha.no

Soknediakon:

Line Lindfeld Nilsen
Mob. 98 87 27 93
E-post:
lln@kiha.no

Organist:

Arne Kristian Torbergsen
Mob. 90 76 64 20
Epost:
akt.farmens@gmail.com

Kateket:

Rut-Eli Lindebø
Mob. 91 85 89 50
Epost:
rel@kiha.no

Redaksjon og grafisk produksjon

Jarl A. Aspaker (redaktør)
Epost: jarl@aspaker.no
Telefon 45804045

Konto 4730.17.01361

Sandtorg Menighet
Menighetsbladet
9419 Sørvik

VIPPS nr: 511313
velg Menighetsbladet

Bladkontingent kr 100,-.
For de som bor i menigheten:
Frivillig.

Benytt helst epost ved innsending av artikler og småstoff til bladet!
menighetsbladet@aspaker.no

Trykk: Polaris Trykk AS, Harstad

Omslagsfoto: Kristin Heide Nymoen

Lars Johnsen

Elsk meg mest

I et svensk ordtak heter det: «Elsk meg mest når jeg fortjener det minst, for da trenger jeg det mest!»

Dette ordtaket handler ikke bare om forholdet oss mennesker i mellom, tenker jeg – men også om vårt forhold til Gud. Ja, jeg tror faktisk fullt og fast på at Gud er i stand til å elske oss mest når vi fortjener det aller minst på grunn av vår synd, skyld og likegyldighet.

For å illustrere dette skal vi ta for oss fortellingen om disippelen Simon, som senere fikk navnet Peter.

Simon var en fisker da han ble kalt til disippel av Jesus. Han var leder i disippelflokken, og han ble på et tidspunkt utpekt til å være klippen i Guds menighet på jord.

Det var også Simon Peter som bekjente at Jesus var «Messias, den levende Guds Sønn», da Jesus spurte disiplene om hvem han var.

Simon Peter var dessuten den som sammen med Johannes og Jakob tilhørte den indre kretsen av Jesu disipler.

Men etter at Jesus hadde innstiftet nattverden på skjærtorsdag, forutsier Jesus at til og med Peter skal svikte ham i løpet av det nærmeste døgnet. Det heter i evangeliet etter Markus, kapittel 14, versene 26-31:

«Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut mot Oljeberget. Jesus sa til dem: «Dere kommer alle til å falle fra og vende dere bort fra meg, for det står skrevet: Jeg skal slå gjeteren, og sauene skal bli spredt. Men etter at jeg er stått opp, skal jeg gå i forveien for dere til Galilea.» Da sa Peter: «Om så alle vender seg bort fra deg – jeg gjør det ikke!» Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: Nå i natt, før hanen galer to ganger, skal du fornekte meg tre ganger.» Men Peter forsikret: «Om jeg så må dø med deg, vil jeg ikke fornekte deg!» Det samme sa de alle.»

Og ganske riktig. Historien forteller at den feige Peter tre ganger nektet for at han kjente Jesus og var hans disippel. I evangeliet etter Markus, kapittel 14, versene 66-72 heter det:

«Imens var Peter nede på gårdsplassen. En av tjenestejentene hos øverstepresten kom forbi, og da hun fikk øye på Peter der han satt og varmet seg, så hun nøye på

ham og sa: «Du var også med denne Jesus fra Nasaret.» Men han nektet og sa: «Jeg fatter og begriper ikke hva du snakker om.» Så gikk han ut i portrommet, og hanen gal. Men jenta fikk øye på ham og begynte igjen å si til dem som sto omkring: «Han er en av dem.» Men han nektet på ny. Kort etter sa også de som sto der, til Peter: «Visst er du en av dem. Du er jo også galileer.» Men han ga seg til å banne og sverge: «Jeg kjenner ikke denne mannen dere snakker om.» I det samme gal hanen for annen gang. Da husket Peter det Jesus hadde sagt til ham: «Før hanen galer to ganger, skal du fornekte meg tre ganger.» Og han brast i gråt.»

Deretter ble Jesus dømt, pisket og korsfestet. Og han døde som følge av det. Dette skjedde langfredag.

Så ble han lagt i graven som hadde en stor stein foran åpningen.

Men den første dag i uken, tidlig om morgenen – dvs. søndag morgen – gikk Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome til graven for å salve Jesus. Da de kom fram til graven, så de at den store steinen var rullet bort, og de gikk inn i graven. Hva som videre skjedde, er beskrevet i evangeliet etter Markus, kapittel 16, versene 5-7:

«Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet. Men han sa til dem: «Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham! Men gå og si til disiplene hans og til Peter: Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere.»

Her ser vi at kvinnene får i oppdrag å sende en spesiell hilsen nettopp til Peter, han som hadde sviktet Jesus så kraftig.

Dette vitner tydelig om at Jesus elsket Peter mest når han fortjente det minst, for da trengte han det mest.

Det er dette som beskriver innholdet i det vanskelige ordet «nåde».

Og denne nåden gjelder også deg og meg: Jesus elsker meg faktisk mest når jeg fortjener det minst, for da trenger jeg det mest!

Lars Johnsen
(tekst og foto)

Kjære alle sammen

Linda Danielsen

Det er ei merkelig tid vi opplever nå. Et virus, Covid-19, har klart å skape uro ute i den store verden. Og i vår lille verden her nord. Det å skulle beskytte seg mot noe som er usynlig, kan for mange virke meningsløst.

Andre kjenner på angst og uro for sine nærmeste, og for fremtiden. Ingen sitter med fasit, men vi forstår vi må være tålmodige. Jeg tviler ikke på at vi greier dette, når vi sammen går løs på oppgaven.

Pga. reglene for karantene og myndighetenes anbefalinger, blir vi dessverre forhindret fra å gjennomføre gudstjenester, møter og treff også i vår menighet.

Mye er fortsatt mulig, selv om vi fysisk ikke kan møtes. Vi i menighetsrådet holder kontakten. Vit at vi er der. Vi må bare sette ting litt på vent. Og det klarer vi, fordi vi kan og fordi vi må.

Selv er jeg så heldig å jobbe på sykehuset. Det føles godt å få lov til å bidra på den måten. Vi som jobber i helsevesenet ønsker å gjøre vårt ytterste. Jeg er utrolig stolt av mine kollegaer. Det er sterkt å oppleve det samhold og engasjement som råder. De av oss som ikke innehar en samfunnskritisk jobb, må holde seg hjemme. Husk at den jobben også er viktig!

Vi har hørt det mange ganger. Likevel tillater jeg meg å minne alle om viktigheten av god håndhygiene. Vis respekt for hverandre ved å sørge for fysisk avstand, når vi må handle mat etc. Det koster så lite, men fortjenesten kan bli så uendelig

stor. Det å ha et meningsfullt liv betyr ikke nødvendigvis lykke og harmoni. Det kan også bety at vi utfordres til å utvikle oss som menneske og medmenneske. Ta vare på deg selv, og ta vare på hverandre. Avslutningsvis ønsker jeg å oppfordre dere til å nyte naturen og den friske luften vi har her Nord. Dersom forholdene ligger til rette for det. Den beste medisin mot mørke tanker, stress og rastløshet, er som kjent frisk luft. Og den er gratis. Vi er tross alt heldige som bor i Norge og i Nord-Norge.

Med ønske om det beste for dere alle i tiden fremover,

Vennlig hilsen
Linda Danielsen
Leder i Sandtorg menighetsråd.

Konfirmasjonene er utsatt til oktober

Det er mange ting som blir annerledes nå på grunn av kornopandemien.

I Sandtorg er det i år 43 konfirmanter. De har, sammen med sine familier, gledet seg til å bli konfirmert i mai. Mange ting er nøye planlagt og mange er invitert til fest.

Så skjer altså det, som ingen forutså kunne skje! Barnehager og skoler stenger, alle kulturarrangement avlyses og kirkas virksomhet har endret karakter. Det er en veldig trasig og vanskelig situasjon vi er kommet i.

Konfirmasjonene som var planlagt til 9. og 10. mai er utsatt til 10. og 11. oktober. Det kom anbefalinger fra Kirkerådet om utsettelse til høsten. Konfirmantene får den siste delen av konfirmantåret avkutta. Det som skulle skje i vår blir dessverre avlyst.

Men selve konfirmasjonen skal de få. Og det kan bli like fint med seremoni og fest i oktober som i mai. Vi håper at det er blitt normale tilstander i god tid før da.

Vi som arbeider i kirka er svært lei oss for dette, men det er bare ett å gjøre; smøre seg med tålmodighet og følge alle gode anbefalinger fra myndighetene. Vi ønsker alle en riktig god påske!

Pga korona-epidemien utsettes alle konfirmasjonene i Sandtorg til oktober 2020. Arkivfoto.

Påskesalme

Denne salmen av Britt Hallqvist er fin å ta med seg i påskefeiringa.

**Det var i soloppgangen for lenge siden nå
Tre kvinner gikk til graven, de gikk og gråt på veien dit hvor den døde lå.**

**Hvem kunne lenger hjelpe i deres angst og nød?
Det fantes ingen annen som han i hele verden, den venn som nå var død.**

**Det var i soloppgangen, til graven kom de tre.
En engel ropte til dem: Han lever, Kristus lever! Skynd dere nå av sted.**

**Han selv er soloppgangen, han selv er verdens lys.
Han varmer dem som fryser, han følger oss på veien, han lyser i Guds hus!**

Omsorgs- felleskap i koronatiden

Kjære venner! I dag, når jeg skriver dette, skulle jeg normalt sett ha vært på turgruppetur sammen med mange av dere. Fått frisk luft, delt fellesskap, gode historier, drukket kaffe og sunget sanger i lag med dere. Slik ble det ikke. På grunn av smitterisikoen kan vi ikke samles i store fellesskap. Det er rare dager nå, med begrensninger på mye. Men målet for denne landsomfattende dugnaden er så viktig, nemlig å ta vare på de svakeste blant oss. Da strekker vi oss langt.

Diakoni er nestekjærlighet i praksis. Det er omsorg for våre medmennesker i takknemlighet til Gud som elsker oss slik vi er. Alle vi som er døpt til Kristus er kalt til å være diakoner, og nå er det tid for omsorg i praktisk handling. Både bokstavelig talt, handle matvarer for dem som ikke kan komme seg ut, og ved å ta kontakt og vise hverandre omsorg. Selv om dagene er fylt med mange begrensninger i forhold til å møtes fysisk, er det også mange muligheter. Jeg oppfordrer dere alle til å tenke igjennom hvem dere har i deres nettverk, naboer, venner og bekjente, som kunne trenge en oppmuntring. Bruk telefonen og ring! Spør «hvordan har du det? Er det noe jeg kan gjøre for deg?» Det er omsorg. - Og dere som ber, vær med i bønn! Det er ikke nødvendig med stor tro for å be når vi ber til en stor Gud. Det handler bare om å rette blikket mot Han som har lovet å være med oss alle (slags) dager inntil verdens ende, Jesus Kristus.

Har du behov for noen å snakke med, er alle vi kirkelig ansatte tilgjengelige på telefon (se telefonnummer på side 2). Kirkens SOS på tlf 22 40 00 40 gir også et heildøgns samtaletilbud. Vi er alle avhengige av omsorg. Noen ganger trenger vi å motta omsorg, andre ganger er vi i stand til å gi omsorg. Sammen skal vi stå han av! Guds fred!

Gode tanker til dere alle fra Line

Bønnebrev - mars 2020

«Vi skal møtes når dette er over», skriver Hans-Olav Mørk i et dikt som går rett inn i den situasjonen vi befinner oss i. En slags unntakstilstand der vi skilles fra arbeidskolleger, venner og familie på grunn av smittefare ved koronaviruset. Ingen så vel for seg at det skulle ramme oss så sterkt og så skremmende som det har gjort. Mange er syke, flere alvorlig syke og noen er også døde som følge av viruset, la oss huske alle disse og de pårørende i våre bønner.

Så ser vi at mange flere enn de som vanligvis går til møter og gudstjenester, deltar i de forskjellige nettgudstjenestene som har oppstått i kjølvannet av nedstengingen av kirkene. Dette er gledelig og et tegn på at mange der ute vet hvem de skal gå til når det røyner på.

La oss be om at de finner det de søker etter og at de finner trøst og oppmuntring i en vanskelig tid!

Vi ber også for vår kjære konge, som tar oss med i sine bønner og for alle myndighetspersoner, at de må ta kloke og riktige beslutninger. Ikke minst ber vi for alt helsepersonell, politi og andre i første rekke, som gjør en beundringsverdig innsats i disse dagene!

Så er også vår bønn og vårt håp at vi skal møtes i en ganske så nær fremtid og glede og fryde oss fordi vi tross alt har en Gud som har kontrollen og som førte oss igjennom også dette!

Bibelselskapet 2020

Vi skal møtes når dette er over

Vi skal møtes
når dette er over,
ved et bord i en
smekkefull kafé,
i en kirke,
i midtgangens
vrimmel
mot Guds alter
og det som skal skje.
Vi skal feire
og syng
og le.

Vi skal gi til hverandre
et løfte,
at vi møtes
når veien er gått.
Når det mørke og
vonde
er bak oss,
når den prøven vi fikk,
er bestått,
skal vi dele det svar
vi har fått.

Men alt nå
vet vi svaret,
vi vet det.
Det å elske hverandre
er alt,
bære byrder
når en har for mye,
holde oppe
når noen har falt.
Til å elske,
til det
er vi kalt.

Hans-Olav Mørk
2020

- "Et nytt bud gir
jeg dere: Dere skal
elske hverandre.
Som jeg har elsket
dere, skal dere
elske hverandre".

Joh 13,34

Kirken og

Statsminister Solberg er sjefen, og sjefen sa det omtrent slik i sin tale av 14.mars 2020:

«Nå må vi vise omsorg for hverandre ved å holde avstand».

Sjefen skal vi høre på, for sjefen har overblikk. Så, særlig til oss mannfolk i alle aldre som ofte tror vi vet best, og til ungdommene våre som er fulle av uovervinnelig pågangsmot:

Vent med å vite best, og vent med å være uovervinnelig!

Nå og i lang tid fremover skal du gjøre følgende: **VIS OMSORG VED Å HOLDE AVSTAND TIL FOLK!**

Kirkelig aktivitet:

I Sandtorg sokn kanselleres alle gudstjenester, aktiviteter og sammenkomster, på ubestemt tid.

Vi oppfordrer folk til å flytte dåp og ekteskapsinngåelse fremover i tid.

Dette med ett eneste mål; Omsorg: Kirken øver omsorg ved å ikke legge til rette for smitteoverføring, hverken innad eller på tvers av familier, av et virus som kan ta liv. I andre rekke skal samme omsorg også favne de kirkelig ansatte og deres familier.

Det er sant at det er trist å kansellere virksomhet som betyr så mye for så mange, enten vi snakker om SMS-klubben, Turgruppe, Lørdagstreff eller barnedåp og bryllup. Samtidig er det også sant at det er trist hvis noen av oss i soknet skulle bli alvorlig syke og miste livet som følge smitteoverføring via et kirkelig arrangement! Vekter man disse to tristhetene opp mot hverandre blir konklusjonen trist men enkel: vi minimerer risikoen for at folk blir alvorlig syke ved å fjerne mulige arenaer for smitte.

Om begravelse spesielt, se eget avsnitt.

Angående dåp og nattverd:

Husk at Guds anerkjennelse av deg som sitt barn ikke avhenger av hverken dåp eller nattverden. Gud er din Gud, uansett hvordan du føler deg i forhold til Gud. Han elsker deg, uansett. La meg minne deg på fire eksempler som viser oss at Gud tar oss til seg, uansett:

1) Røveren på korset, ikke døpt, rakk ikke gå til nattverden eller gjøre noe som helst for å gjøre bot, og han

smittevern

hadde heller ikke mer tid i livet sitt til å love bedring. Likevel fikk han høre av Jesus: «Sannelig, i dag skal du bli med meg til paradiset».

2) Jesu egne ord; «Hver den som banker på (perleporten) skal det lukkes opp for».

3) Liknelsen om sønnen som vendte hjem igjen til faren sin etter å ha levd i sus og dus. I Lukas-evangeliet kap. 15 vers 20 står det så fint: «Mens han ennå var langt borte fikk faren øye på ham, og han syntes inderlig synd på ham. Han løp sønnen i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham». Legg merke til at faren tok ham imot med all sin faderlige kjærlighet, allerede før sønnen hadde rukket å be om unnskyldning.

4) Fortellingen om Jesus og barna, hvor Jesus tar barna inn til seg, velsigner dem og sier: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke, for Guds rike tilhører slike som dem».

Ikke vær redd. Vær heller tålmodig. Snart skal vi få ta med barna våre til dåp og fest og glede igjen, og snart skal vi få komme sammen og motta Herrens tilgivelse og få høre Hans anerkjennende ord igjen.

Konfirmasjoner:

Konfirmasjonsundervisningen er stanset. Heldigvis var vi gjennom det meste av undervisning, og det resterende som handler om menneskeverd, fastetid/fasteaksjonen, det å være en hjelper (diakoni) og påskens betydning, det greier vi å formidle gjennom mail. Konfirmasjonene flyttes til helgen 10. og 11. oktober; vi håper vi kan møtes til fest og glede igjen da.

Til familiene:

Det er ikke så lett å trække oppå hverandre. Det vet vi fra lange ferier, enda da har vi ofte langt større frihet enn det vi har akkurat nå. Sett dere ned og bli enige om noen spilleregler og rutiner hjemme. Når er det frokost, lunsj og middag? Hvor og når er den enkeltes fri-sted og fri-tid i huset? Når legger man seg, når skal det være stille for kvelden, og når står familien opp? Hvilken del av huset er fellesområde, stille-område, og den enkeltes mer private rom? Hvilke TV-

program skal den enkelte få bestemme til forskjellig tid, og er det kanskje en god idé å fylle hodet med noe annet enn dystre corona-nyheter? Gå ut en tur, om så kle deg varmt og sett deg på verandaen. Alle bør ut, både for å oppleve livskvalitet, for å gå av seg stress og irritasjon, og for å få vedlikeholdt kroppen litt.

Ungdommer og barn har det tøffere enn oss voksne nå. Slik situasjonen er nå, med tunge samværs-begrensninger, har barna våre faktisk ingen andre enn oss voksne å lene seg på. Vi voksne må nå prøve være milde og bestemte på samme tid. Det er lett å bli lei av «masing» og stadige ungdommelige forsøk på å vri seg unna, men prøv å ikke kjeft på barna! Husk at dere egentlig er glade i hverandre. Vær respektfull, forståelsesfull, mild og bestemt, og gi oppmerksomhet og anerkjennelse.

Når diskusjonene oss voksne imellom bygger seg opp, prøv å bryte før man ender i unødvendig krangel. Ikke dropp diskusjonstemaet, men ta 5 min pause så man klarer å være saklig igjen. Saklighet er viktig, så det ikke blir mer slitsomt og vondt hjemme enn det allerede er.

Vi voksne kan gjøre to viktige ting til nå. Det ene er å beklage og si ordet «unnskyld» når vi har sagt noe dumt eller gitt etter for egen irritasjon. Da er vi forsonende forbilder for hverandre, og for barna våre. Den andre tingen er å bli leken igjen. Spill litt PlayStation eller Monopol. Grav en snøhule eller bli med ut å ake. Ta et snøbad og løp hylende inn til et ferdig tappet badekar. Lev litt mer enn ellers :)

Nærhet tross avstand:

Sandtorg kirkekontor er stengt for besøk. Vi er tilstede på telefon, og vi vil være aktive over Facebook-siden vår og den helt nye hjemmesiden vår «Sandtorg Menighet».

Du er normal dersom du blir litt redd og engstelig når hverdagslivet vårt endrer seg så veldig som det må gjøre nå. Men husk på det at det aller meste handler om praktisk endring av vanene våre, og ikke om at vi er i livsfare. Når alle nå tar sin del av ansvaret for å ikke møtes og smitte hverandre, så vil

dette gå ganske bra. Da trenger vi ikke bli så redde, men kan heller bruke kreftene våre på å være utholdende. For det er litt slitsomt dette, både å være mye alene, og det å legge om til nye vaner og rutiner for å få en fin hverdag. Om du trenger å prate med noen av oss ansatte i Sandtorg menighet, så bare ring, gjerne på dagtid. Bare ring!

Så et par bibelord til slutt.

Det første er hentet fra 2. Peterbrev kap.1 vers 5-7. Jeg pleier å lese dette for min egen del når livet gjør meg sliten og jeg trenger et spark i min geistlige rompe;

«Sett all deres iver inn på å la troen føyes sammen med rett liv, og det rette liv (føyes sammen) med innsikt, innsikt med selvbeherskelse, selvbeherskelse med utholdenhet, utholdenhet med gudsfrykt, gudsfrykt med søskenkjærlighet, og søskenkjærlighet med kjærlighet til alle. For dersom alt dette finnes hos dere og får vokse, da vil dere ikke være uvirksomme og uten frukt».

I disse dager kan Guds kjærlighet og din tro omsettes i å holde avstand, være tålmodig, og gi oppmerksomhet.

Det andre er hentet fra 2. Korinterbrev Kap.6 vers 16. Jeg pleier å lese dette for min egen del når tvil og uro gjør at Gud føles langt unna hverdagen min;

Herren sier: «Jeg vil bo og vandre midt i blant dem. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk».

Vi har en Gud som elsker oss, og som aldri forlater oss. Heller ikke nå. Vi tror på en Gud som er fra evighet til evighet. Vi tilhører en kirke som har eksistert i 2000 år! Om vi ikke får møttes i kirken noen måneder fremover, vel, det er ikke engang så lenge som et øyeblikk av den kristne historie.

Vær flinke, omsorgsfulle og tålmodige, så skal vi stå han av!

Hilsen Peter

Om begravelse spesielt

Statsministerens ord om å vise omsorg ved å ikke være fysisk nær hverandre, og vårt alles ansvar og bestrebelser for å unngå ukontrollert smittespredning i samfunnet, treffer oss også når det gjelder begravelser. I skrivende stund (24. mars) er det i Harstad kommune vedtatt at begravelse kan gjennomføres, men ikke mer enn 7 mennesker samlet, og man skal ha 2 meters avstand.

Dette er en trist og vanskelig begrensning å imøtekomme når ens hjerte er fylt av sorg og savn, og man gjerne vil få ta en nær avskjed med et menneske man har hatt nært i livet sitt.

Kjære venner. Det vil være vanskelig for familier som har mistet et familiemedlem å finne frem til hvilke 7 mennesker som skal få følge familiemedlemmet sitt til kirke for siste gang, og til det siste hvilested. Det vil også være vondt for dem som ikke er blant de 7 å ikke få delta.

Juridisk sett er det nærmeste pårørende som har retten til å bestemme, men vi forstår alle sammen at dette er et vanskelig valg å ta for et menneske som kanskje har mistet ektefellen sin og allerede er tynget av sorg og ny ventende hverdag.

Jeg vil henstille oss alle til å være varsomme med hverandre i et slikt valg. Forsøk å ikke bebreide hverandre, eller presse og manipulere hverandre. Valget vil uansett føles feil for alle, og tyngst for den som bærer byrden av å måtte bestemme.

Når dette valget må gjøres, så husk på hvorfor det må gjøres, og hvem som har lagt bestemmelsen over oss alle. Nasjonen Norge, likesom svært mange land i verden, er rammet av noe som kan få stater til å kollapse og uhyggelig mange mennesker til å dø. Myndighetene våre har pålagt oss denne bestemmelsen for at Norge skal bestå og for at vi, og du, ikke skal miste flere av dem du har i livet ditt, livet vårt. Begrensningen, og valget, har på merkelig vis en god og omsorgsfull hensikt; livet skal få gå videre.

Jeg skal prøve å si noe som kan trøste litt.

Når vi mister noen, og opplever sorg, sørger vi over at vi mister et menneske som var så levende og godt og trygt. Disse opplevelsene og følelsene bærer vi i oss resten av vårt liv, i levende minner. Sorgen er altså knyttet til et

levd liv, som lever videre i oss, som minner, som ting vi lærte, både rent praktisk men også i form av verdier og holdninger. Vi har blitt formet, og vi har latt oss forme, og vi tar det videre med oss i livet, og lever det ut. Noen ganger skjønner vi at det er slik det henger sammen, mens den andre fortsatt er i livet sammen med oss. Noen ganger skjønner vi hvor formet vi ble, først når den andre er borte. Uansett bærer vi det vi fikk og lærte videre i livene våre. Det blir ikke borte, heller ikke om vi ikke får følge den andre til det siste hvilested. Minnene om livet og tiden man levde sammen lever sitt eget liv, og avhenger ikke av avskjeden på begravelsesdagen.

Nå i disse tider er det mange som ikke får kommet i begravelse. Kommuner stenger grenser for å verne livet, flyr ikke av samme grunn, og havner er til dels stengt. Familier får ikke møtes. Tidene er tøffe. Kanskje er det litt trøst i at du ikke er alene om å ha det tøft.

Alene er heller ikke den avdøde. Noen er der på begravelsesdagen. De 7 representerer de mange. Den siste æren du ønsker å vise, den siste takken du ønsker å gi, blir overbragt av de 7. De er der i alles sted, som dine stedfortredere.

Sted. Det siste hvilested. Jeg synes gravlunder er fantastiske steder. Ikke fordi de er så vakkert beplantet eller vakkert vedlikeholdt eller ligger så vakkert til, for slik er det kanskje ikke i det hele tatt. Det som gjør gravlunder så fantastisk vakre er at de er fylt av mange steder, mange mange enkeltpunkt, nesten som øyeblikk, hvor vi kan samle tankene og minnene og følelsene vi bærer i oss etter den og de som hviler der. Vi vet jo at de er borte, men likevel, gravsteinen er et godt sted

å stå ved for å minnes det levende. Dit kan du gå, så ofte du vil, og så ofte du trenger det. Tenn et lys, med en flamme som lever. Legg ned en blomst som takk, en blomst som minner deg om at livet skal få vokse og spire.

Jeg vil også si noe om forsoning, og det å få skvære opp. Noen ganger er ikke livet godt. Det er tungt og vondt, og noen ganger sier vi farvel til mennesker vi mener at gjorde livet vondt for oss. Da bærer vi tunge minner, som er like vanskelige å bli kvitt som gode minner man aldri mister. Begravelsesdagen er for mange en dag hvor man ønsker å skvære opp, eller trenger å sette punktum, på en måte. I så fall er det vanskelig å ikke være blant de 7. Kanskje kan man da tenke som så, at du er deg uansett andres liv. Og død. Om dagene var vonde og fargelagt av andre, så er de endelig dine nå. Nå er det du som fargelegger, det du vil, når du vil. Nå er det du som spirer, i ditt liv. Kanskje legger du da ikke ned en blomst. Men du tenner kanskje et lys, med en flamme som lever. Ditt lys, din flamme, ditt liv.

Jeg vil avslutte med et lite vers, som kan favne oss alle. Ikke hverandres favn, men i Guds favn. Ditt liv i Guds virkelighet. Enten du kjenner på sorg over tap eller sorg og sinne over at livet ble som det ble:

«For ingen av oss lever for seg selv, og ingen dør for seg selv. Om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til». Romerne 14.7

Gud velsigne oss alle.

Peter

Glimt fra solfesten

Menighetsbladet har fått lov til å trykke Inger Johanne Jakobsens tale til alle Sandtorg menighets frivillige, fremført på Solfesten 14.02.2020.

Kjære frivillige!

Inger Johanne Jacobsen. Arkivfoto.

Sola er tilbake og med den solfesten, eller Vinterens Vakreste Eventyr som vi liker å kalle denne kvelden. Det er godt å være her, godt at dere er her, godt at lyset er her – godt også å bare VÆRE!

Det er rart med oss nordlendinger og lyset – vi står han godt av i de mørkeste vinterukene og de fleste av oss kommer oss igjennom mørketida uten varige mén, men når sola endelig er tilbake, da er det nesten så den lyser opp like mye fra innsida som fra utsida. Jeg kjenner sjøl at jeg retter ryggen litt mer sist i januar enn jeg greier i desember, og etter mørketidsdager med krum hals og begrenset utsikt, gjør sola det mulig å løfte blikket og se det som er utenfor meg sjøl og det som akkurat jeg står i. Plutselig er det som om vi kan se hverandre tydeligere, og opplevelsen av å være en del av noe større enn bare oss, gir kraft og mening i sollyset. For meg er det akkurat nå på denne tida av året at jeg sterkest kan kjenne betydninga av å vandre i lyset og den krafta som ligger i nettopp det.

For meg og Liss, Bente, Ann Karin, Elling, Tom-Erik, Helene, Merethe og Solveig er det siste gangen i denne runden at vi er vertskap på solfesten. Eirik elsker selvfølgelig både dere og rampelyset så mye at han tok gjensalg til menighetsrådet enda en runde bare for å kunne fortsette med dette i minst fire år til ...! Vi er likevel alle enige om at tida i menighetsrådet, ja, at

tida i tjeneste for Gud og menighet har vært en gave og en berikelse for hver og en av oss, vel så mye som for fellesskapet. Det å få lov til å bidra, å få muligheten til å stå i tjeneste om den oppleves stor eller liten, det er et privilegium som bringer velsignelse til den som får bidra.

Som sollyset når det er tilbake etter mørketida lyser velsignelsen i tjenesten også inn i den som tjener, like mye som ut i den tjenesten vi står i.

Å få være menighetsrådet her i Sandtorg har gitt oss mye å takke for. Det har vært spennende og lærerikt, det har budt på utfordringer og ansvar, og det har gitt oss muligheter til å strekke oss og utforske talenter og nådegaver vi kanskje ennå ikke er helt sikre på om vi er i besittelse av. Vi har vært heldige og fått være menighetsråd for dere, for et menighetsfelleskap som

har tatt imot oss med raus tålmodighet, glimt i øyet og ei tjenestevillighet uten sidestykke. Dere har møtt oss med velvilje også når vedtakene våre har medført mer arbeid for dere som frivillige, og den tilliten vi har fått fra dere - ikke bare en, men TO ganger, er vi svært takknemlige for. Vi håper at dere fortsetter akkurat sånn også med det nye menighetsrådet vårt, og mest av alt håper vi at dere fortsetter: i tjeneste, i frivillighet, i felleskap, i glede og mest av alt i troen på Jesus Kristus som vår alles frelser.

Menighetsrådet 2015-2019 takker hver og en av dere for formidabel innsats for Sandtorg menighet gjennom det siste året og alle år, og helt til slutt takker vi for oss. Tusen takk!

På vegne av det gamle menighetsrådet:
Inger Johanne Jacobsen

Menighetsrådet er operativt

Fra venstre: Peter S. Wilhelmsson, Rune Angell Johnsen, Linda Danielsen, Barbro Sørensen, Britt-Malen Olsen Haukebø, Agnethe K. M. Olsen, Eirik Inge Markussen

Menighetsrådet er operativt! Vi er heldige folkens, som igjen får oppleve at soknets innbyggere ivaretas av et oppgående, handlevillig og omsorgsfullt menighetsråd.

Det er alltid litt risiko forbundet med skifte av menighetsråd. Det er mye saksbehandling, beslutninger, økonomistyring, lokal-kunnskap og prosedyrer et nytt menighetsråd må sette seg inn i og gjøre til sitt for å kunne lede menigheten videre. Derfor er det en stor glede for meg å kunne meddele at vårt nye menighetsråd er operativt, allerede 4 måneder etter at det overtok spakene.

Leder for menighetsrådet er **Linda Danielsen**, bosatt i Kanebogen. Nestleder er **Morten Lie**, bosatt på Halsebø. Morten skal også representere menighetsrådet vårt i Fellesrådet som omfatter alle menighetsrådene i Harstad. Sekretær er **Rune Angell Johnsen**, bosatt på Halsebø. Rune er også rådets representant inn i Stiftelsen Sandtorg Menighetshus. Øvrige rådsmedlemmer er følgende:

Eirik Markussen, som allerede har vært i rådet i 8 år. Veldig heldig at han er med videre!

Barbro Sørensen, bosatt i Sørvik.

Agnete Olsen, bosatt Sørvik.

Britt-Malen Olsen

Haukebø, bosatt i Gausvik.

Hanne Kristine Forsaa, bosatt i Breivika.

Felles for rådsmedlemmene er at de har et ønske om å la menigheten fortsatt være et levende, godt og inkluderende fellesskap for oss alle.

Noen av dem har hatt egen barne- og ungdomstid i menigheten vår. De fleste av dem har egne barn og ungdommer nå, som stadig er innom forskjellige aktiviteter hos oss. Flere av dem har allerede vært med på dugnader og/eller er frivillige medarbeidere i forskjellige verv og roller.

Jeg synes en av dem sa det så fint når vi snakket om motivasjonen vår på et av de første møtene, han sa det omtrent slik; «Sandtorg menighet driver et så allsidig og viktig arbeid på så mange arenaer og for så mange mennesker. Jeg ser det som en viktig samfunnsoppgave å bidra i menighetsrådet slik at kirken kan fortsette det gode arbeidet i lokalsamfunnet vårt»

Folkens, igjen, vi er heldige som har fått et så bra menighetsråd. Husk å folde hender for dem, og husk å ta godt vare på dem så de kan ta vare på oss.

Hilsen Peter.

Sandtorg menighet søker ny sokneprest

Jeg har søkt og takket ja til ny jobb som sokneprest i Svolve og Strandlandet sokn, Lofoten prosti. Min siste arbeidsdag etter 5 år i Sandtorg er lørdag 27. juni 2020. Det føles underlig å skrive dette.

I tiden etter at jeg fortalte dette til menighetsrådet, staben og menigheten har jeg og familien min fått mange spørsmål om hvorfor vi flytter, naturlig nok.

Som familie har vi også hatt det veldig bra. Vi har fått mange gode venner og folk har vært veldig hyggelige, rause og imøtekommende med oss. Tusen takk!

Og for min del, som sokneprest, har Sandtorg menighet vært et fantastisk og meningsfullt sted å være. Årene har gått fort, og det gjør de selvfølgelig, når man får være prest i en så fantastisk menighet som Sandtorg menighet er. Beveggrunnen for at jeg nå søkte nytt kall handler ikke om menigheten eller om trivsel eller om mangel på utfordringer eller fravær av mulighet for utfoldelse. Nei, for vi har hatt det veldig bra sammen, soknet og jeg.

Men, som familie har vi savna de andre folka i familien vår, det å ha familie rundt oss. Halve familien vår bor i Svolve-området. Det tar rett nok bare 2,5 timer å kjøre fra Sørvik til Svolve. Men med tanke på at jeg jo jobber i Sandtorg på søndager og helligdager, får vi i liten grad dratt til Svolve og tatt del i det øvrige familielivet som ofte har sin tid nettopp i helger og i «ferietid».

Vi hadde sett for oss å bo mange flere år i Sørvik, fordi vi har trivdes så godt. Men da stillingen i Svolve brått ble lyst ledig, og jeg så for meg at neste gang den ble ledig fort kunne være om 10 år, ble beslutningen om å søke enkel å fatte, om enn tung.

For det oppleves tungt for oss å dra. Det skyldes at vi har hatt det bra.

Menighetsrådet har forfattet en god utlysningstekst. Den er sendt via prosten til bispedømmerådet for behandling og utlysning.

Allerede i overgangen mars/april blir stillingen kunngjort, og vi vet at Sandtorg menighet har et godt rykte i kirke-Norge. Dette gir oss god grunn til å være optimistiske med tanke på å få ny prest på plass.

Så skal vi huske en ting. Siden 1933 har det kommet og gått mange prester i Sandtorg.

Menigheten har bestått. Det er fordi en menighet ikke er opphengt i presten, men fundamentert i og på noe langt tyngre enn et menneske med studiepoeng i teologi.

Menigheten har sitt utgangspunkt i Jesu ord om at vi skal elske hverandre. Å elske handler om å være og å gjøre! Menighet er lite annet enn kjærlighet, omsatt i praktisk handling. Nettopp dette har Sandtorg menighet all sin tid vært kjent for.

Nettopp dette, kjærlighet i praksis, er det som driver dugnadsånden og frivilligheten i blant oss, som gjør at Sandtorg er et så godt sted å være, enten man er barn, ungdom, voksen eller enda mer voksen. Å møte hverandre med den samme respekten, kjærligheten og romsligheten som Gud selv møter hver enkelt av oss med, i glede, bekymring, sorg, tvil og tro, det er et kjennetegn ved vår menighet, vårt sokn. Dette er det som gjør at Sandtorg menighet stadig utvikler seg og går stadig inn i nye tider; Gud, kirke og folk, på samme lag. Derfor tør vi glede oss til fremtiden; vi vet at Gud er der, og vi vet at vi er der, og sånt blir det himmel på jord av.

Peter

Soknepreststillingen i Sandtorg er nå utlyst. Kjenner du noen du kan oppfordre til å søke? Søknadsfrist 26. mars.

- Vi har mange bra tilbud for barna i menigheten. Men vi mangler noe for de eldste barna og for ungdommene.

Intervju med Britt-Marlen Olsen Haukebøe.

For ett og et halvt år siden fikk vi en ny medarbeider i Søndagsskolen, også kalt SMS-klubben. Det var høsten 2018 at ei som hadde fulgt sine to barn til SMS-klubben, da begynte som fast medarbeider.

Britt-Marlen ble våren 2018 med i planleggingen av oppstart med familietirsdag. Her skulle SMS-klubben inngå i et større konsept; familie-middag med påfølgende søndagsskole og knøttesang.

Britt-Marlen er barnehagelærer og har sin utdanning fra Harstad.

Hvordan havnet du i Harstad, du er jo ikke født her?

Jeg begynte på sykepleien her i Harstad i -07. Så traff jeg han som nå er mannen min, Stig Arne i - 09, og vi ble kjærester. Men jeg avsluttet på studiet med sykepleie i - 10 og begynte da å jobbe i Byggeklossen Barnehage som vikar.

Jeg fant ut at det var trivelig, og fikk flere vikariat fram til jeg fikk mitt første barn. Senere jobba jeg også på SFO-Medkila. Da bestemte jeg meg for å bli barnehagelærer og starta på den utdanninga. Nå har jeg jobba i snart tre år i Fauskevgård barnehage.

Hvordan trives du i Harstad?

Jeg stortrives i Harstad! Vi bor jo landlig i Gausvik og det er veldig fint. Samtidig synes jeg det er passelig nærhet til byen. Dessuten har vi storfamilien rundt oss,

mange av Stig Arne sin familie bor i nærheten, og det er også trivelig.

Hvorfor engasjerte du deg i SMS-klubben?

Fordi jeg savnet å holde på med den type engasjement. Ungene trivdes jo med det, og det er fint med noe felles å gjøre.

Hvilken bakgrunn har du fra kirka?

Jeg var med i Barnegospel på Dverberg fra jeg var 8 år. Det holdt jeg på med til jeg var 13 år. Da var jeg for gammel til å være vanlig medlem og ble da engasjert som hjelpeleder i barnegospel. Her var jeg til jeg var 21 år. Jeg pendla til og med fra Harstad til Dverberg for å være med der som hjelpeleder.

Dessuten var jeg med i konfirmantundervisning på Dverberg fra jeg var 16 til jeg var 20 år. Jeg var medhjelper i selve undervisninga.

Jeg satt også som medlem i Sør – Hålogaland ungdomsråd i to år.

Hva synes du om å være leder?

Det er kjempeartig. Det er så givende, det å få lov å gi videre det du selv har fått av verdier og gudstro.

Du er også valgt inn i det nye Sandtorg menighetsråd. Hvorfor stilte du til valg?

Jeg ble spurt om å stille til valg, og synes det er viktig å jobbe med slike ting. Det er en fin måte å se hva som skjer i menigheta og også få være med å påvirke.

Hvilke utfordringer har vi som menighet, synes du?

Etter litt betenkningstid svarer Britt-Marlen: Ungdomsarbeid!!

Vi har mange bra tilbud for barna i menigheten. Men vi mangler noe for de eldste barna og for ungdommene.

Takk for praten, Britt-Marlen! Du er en frisk pust inn i menigheta vår!

Rut Eli

50 års konfirmantjubiläum

Fra venstre:
Heidi Marie Hjelvik,
Inger Hanne
Markussen,
Anne Grete Jacobsen,
Ragna Annie
Hågensen Skogstad,
Ann Mari Skaali,
Björg Johanne
Danielsen,
Karin Synnøve Larsen,
Ingrid Løvbakk
Iversen,
Johannes Mikal
Haukebøe,
Odd Ingolv Danielsen,
Inge Johan Larsen og
Geir Tore Jørgensen.

Glimt fra Påskemusikalen

Fire på Påskemusikalen

Menighetsbladet har vært innom de som holder på med øvelsene til Påskemusikalen. Alle er ivrig opptatte med å gjøre seg klare til de to forestillingene 21. og 22. mars.

Vi har fått en leder og tre deltakere i tale. De vil gjerne fortelle hvor bra påskemusikalen er. Det er danseleder Maya Myklebust og deltakerne på dansegruppa; Thea Amalie Henden og Adeline Dalberg Frantsen samt deltaker på fotogruppa; Sebastian Indregaard Lilleng.

Hvorfor ble du med på Påskemusikalen?

Thea: Det var artig første året, da jeg gikk i femte. Derfor ble jeg med videre.

Adeline: Det er gøy å være med. Jeg var med i fjor også.

Maya: Det har vært gøy alle gangene, både som deltaker og som leder.

Sebastian: Det er fint å være med venner her. Vi kan flire, ta artige bilder og det er godt med boller.

Hva liker du best med Påskemusikalen?

Thea: Det er artig på øvelsene men enda bedre med framføringene.

Adeline: Helt enig med Thea.

Maya: Jeg synes det å være med alle disse folkene er best.

Sebastian: Å spise boller.

Har du lyst å være med til neste år også og hvorfor?

Thea: Ja, jeg vil gjerne være leder.

Adeline: Ja, fordi det er gøy.

Maya: Ja! For da har jeg noe spennende å gjøre på ettermiddagen.

Sebastian: Ja, jeg vil være med til neste år for da kan jeg bli leder også.

Fastekasjonen blir digital og er viktigere enn noensinne

Verden står nå overfor en pandemi, som rammer oss alle. I Kirkens Nødhjelp er vi spesielt bekymret for de mest sårbare menneskene i verden. Koronaviruset kan få katastrofale konsekvenser for land med stor fattigdom og dårlig utbygde helsesystemer.

Rent vann og godhygiene er livsviktige i denne ekstreme situasjonen. Både for å forebygge videre spredning, men også for å hjelpe de som allerede er rammet. Kirkens Nødhjelp er spesielt bekymret for områder med dårlig tilgang til rent vann og dårlige sanitære forhold, for eksempel flyktningleire og slumområder.

- Vi trenger en global dugnad for å begrense spredningen av COVID-19 i de mest sårbare landene. Vi er svært bekymret for spredningen som allerede skjer i stadig nye land, også land med svake helsesystemer og svært dårlige sanitære forhold. Pandemien kan i verste fall bremse den økonomiske og sosiale utviklingen i mange fattige land, sier Dagfinn Høybråten, generalsekretær i Kirkens Nødhjelp.

Kirkens Nødhjelp er til stede i 30 av de mest sårbare landene i verden. Vi er allerede i gang med opplæring om koronaviruset og smitteforebygging i våre vann- og hygieneprosjekter i flere av de landene vi er til stede i.

- Vi må alle bidra til en umiddelbar respons for hindre videre spredning. Vi vurderer nå hvordan vi kan øke innsatsen kraftig, særlig i Midt-Østen og i afrikanske land. Vi ber nå om hjelp fra alle i Norge.

Kirkens Nødhjelp sin årlige Fasteaksjon er Norges nest største innsamlingsaksjon. I fjor samlet aksjonen inn 32 millioner kroner, et beløp som gir 160.000 mennesker tilgang til rent vann. 29. - 31. mars skulle 40.000 bøssebærere ha gått dør til dør for å samle inn penger for å gi sårbare mennesker tilgang til rent vann og god hygiene.

For å hindre spredning også her hjemme i Norge, vil våre innsamlere i Fasteaksjonen ikke komme på døra. **Dette betyr at pengene til årets fasteaksjon ikke samles inn dør til dør, men via Vipps 2426, via fasteaksjonen.no og på sosiale medier, særlig Facebook.**

- I en så krevende situasjon, må vi stå sammen og hjelpe hverandre. Vi er alle sårbare nå. Hjelp oss å hjelpe de mest sårbare. Vær med å redd liv og støtt oss digitalt i årets Fasteaksjon.

GI ET LIV MED VANN

Vipps til 2426,
SMS VANN til 2426 (200,-)
eller gi på konto 1594 22 87493

I dag lever 1 av 9 mennesker i verden uten tilgang til rent vann. For 200 kroner kan du gi et menneske tilgang til rent vann resten av livet.

KIRKENS NØDHJELPS FASTEAKSJON

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

På kirkebakken

Fra Hellige tre kongers gudstjeneste - og juletefest 5.1.2020

Vinterfest i Gausvik kirke på Fastelavnssøndag 23.2.2020

Aktiviteter for små og store i Gausvik 23.2.2020

Tirsdagskafé på menighetshuset 14.1.2020

Familietirsdag. Marit og Heidi ser i skattekista!

Turgruppas glade vandring

Turgruppas juleavslutning med nissevandring til Kveldsol 12. desember 2019

Fra årets første turgruppetur, 9. januar i Kilbotn.

Fra turen til UNN Harstad der vi fikk god opplæring i førstehjelp ved slag og hjerteinfarkt.

På tur i Kilbotn 13.2.2020

På tur til Hinnøyløypa 27.2.2020

"Vår populære turgruppe har vokst seg stor og svær, og alle som vil være med de er velkommen her!" I 2019 gikk vi hele 50 turer og gjennomsnittlig antall turgåere var 45. SMS-listen økte i 2019 til 207 personer. Etter nyttår har vi blant annet gått tur i Kilbotnmarka - og drukket kaffe i Tianhallen og i Kilbotn forsamlingshus. Vi har gått den flotte utvidede "Stien langs sjøen" på Trondenes og vi har gått tur i Medkila og drukket kaffe i baptistkirka.

En torsdag var turen lagt til Folkeparken og ned til sykehuset der vi ble tatt godt imot og fikk opplæring i førstehjelp ved slag og hjerteinfarkt. På Sandtorg var vi hele 69 personer inne i bedehuset - og alle fikk deilige solboller. Vi har også vandret i Gausvik og Sørvik - og til og med tatt fergen over til Sørrollnes der vi ble tatt imot og fikk guiding av stedets kateket. Det viktigste med turene våre er at vi har det sosialt og hyggelig sammen, så vil du bli med oss på vår glade vandring, er du hjertelig velkommen!

Mvh Line diakon

Turgruppetur på Rødskjær og kaffe på Sandtorg bedehus 20.2.2020. - der det er hjerterom er det husrom - 69 deltakere - og alle fikk smake Judits nydelige solboller

Turgruppa gikk til Linebua på Melkhågen 11. mars. Her ble det montert en flott turpostkasse med bok som man kan skrive i.

Ta med kopp og godt humør :)

BARNAS SIDE

Fargelegg!

Jesus red inn i Jerusalem på et esel, og ble hyllet som en konge.

Tegning: Claudia Chiaravalotti

Finn veien til den tomme graven!

Følg Jesus gjennom Jerusalem fra palmesøndag til påskedag.

Finn 5 feil

Tegning: Claudia Chiaravalotti

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?

Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement

på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

VITSER

– Pappa har begynt på bakekurs. I går lærte de å bake boller.
– Ble bollene gode?
– Kjempefine! Vi spilte bordtennis med dem hele kvelden.

Hvordan finner myggen ut hvilken blodtype et menneske har?
Svar: De tar stikkprøver.

Slekters gang

Othelian Falkeng-Gjertsen ble døpt i Sandtorg kirke søndag 26. mai 2019. Etter dåpen ble dagen feiret med familie og venner på menighetshuset i Sørvik. Bildet er innsendt av Tove Jørgensen.

Ta vare på Sandtorg bedehus

Styret jobber jevnt og trutt med å samle inn penger til å skifte eternittaket på Bedehuset (1891) før fukt trenger igjennom og gjør store skader. Målet er å få det gjort innen høsten 2020. Vi inviterer deg til å være med å bidra til innsamlingen. Alle beløp, uansett størrelse kommer godt med

Bruk **Vipps 98425338** eller til konto 4730.18.98173. Merkes med **Tak bedehuset.**

Det er også mulig å velge Sandtorg Bedehus som mottaker av Grasrotandelen hos Norsk Tipping.

DØPTE

17.11.2019 Johan Førli Helstrøm
19.01.2020 Isak Hansen Kildal
19.01.2020 Selma Floer-Kulseng
19.01.2020 Mathias Bakklund Karlsen
16.02.2020 Audun Peder Foss
16.02.2020 Alma Olea Foss
16.02.2020 Lotta Oliane Holst
08.02.2020 Veini Enoksen Karlsson
08.02.2020 Heljar Sørensen Solvang

DØDE

20.11.2019 Ragnhild Karoline Lindberg
29.11.2019 Kurt Roar Arnesen
05.12.2019 Jorunn Fanny Elise Erlandsen
23.12.2029 Reidun Charlotte Hansen
30.01.2020 Per Frantzen
31.01.2020 Fritz-Gunnar Olufsen
13.02.2020 Aksel Helge Thomassen
11.03.2020 Eldbjørg Sareussen
13.03.2020 Jenny Marie Kildal

Solstad
Begravelsesbyrå AS,
Storgata 33, 9406 Hårstad
TEL 77 06 77 47.

*Når det er bruk for begravelsesbyrået...
kan du ringe oss og vi vil være
behjelpelig med informasjon,
råd og tilrettelegging med alt
det praktiske ved begravelse
og kramasjon.*

Vi ordner også med:
Sorgbilsferi, minnesamtyr og gravminner.

*Vi hjelper til med å gjøre
avskjeden til et verdig farvel.*

Aktivitetskalender

19. mars kl 17.00

Drive-in gudstjeneste ved Sandtorg kirke.

26. april: Gudstjeneste i Sandtorg kirke kl. 17.00

10. mai: Gudstjeneste i Sandtorg kirke kl. 11.00

17. mai:

Vi feirer nasjonaldagen med en enkel Høytidsgudstjeneste-tilpasset hele familien

Gausvik kirke kl. 11.00

Sandtorg kirke kl. 12.30 (utendørs ved fint vær)

Husk at du kan ta del i gudstjenester på radio, TV og på kirken.no - som også er på Facebook, med mye bra gudstjenester og digitale aktivitets-tilbud fra kirka i hele landet.

31. mai: Pinsedag:

Høytidsgudstjeneste i Sandtorg kirke kl. 11.00

Dåp og nattverd. Kirkekaffe.

1. juni: 2. Pinsedag:

Prostigudstjeneste i Gratangen kirke kl. 12.00

Du finner hele tida oppdatert info på:

kirken.no/sandtorg - Sandtorg menighets nettside

kirken.no/harstad - Harstadkirkenes felles nettside

kirken.no/nord-haalogaland - Bispedømmets hjemmeside

kirken.no - Den norske kirkes hjemmeside.

Følg oss på Facebook: @sandtorgkirka

Endring i gudstjenesteplanen

På siste side har vi beholdt den planlagte gudstjenesteplanen for tiden fram til sommeren. Denne planen er satt ut av drift, men vil gjenopptas så snart myndighetene og situasjonen tillater det. Enn så lenge oppfordrer vi folk til å ta del i gudstjenestene på TV og i radio. Nettstedet Bibel.no har også daglige bibelord, og vår gode diakon

Line har i dette bladet gitt oss en artikkel fra Kirkens Nødhjelp som på sine nettsider har meget gode opplegg og andakter for både barn og voksne.

I tillegg har alle menighetene i Harstad kommune fått nye nettsider. All takk og ære til sokneprest i Harstad Stian Holtskog som har brukt stu-

diepermisjonen sin på å få dette til! Der legges det ut filmatiserte prekener, tekster og oppmuntringer fra de ansatte i lokalkirkene våre. Sandtorg menighet legger også ut noen ord til oppmuntring, så bare følg med på Facebook og hjemmesidene til Sandtorg Menighet på internett.

Peter